

CSÁVOSSY GYÖRGY ISTVÁN

Őszi capriccio Budafokon

A szőlőskert sárga gúnyába öltözött,
Mebújít a nap gyászos fellegek mögött.
Gubbaszt a karókon pár szomorú varjú,
Alattuk a nyarat siratja a sarjú.

E sorok
mint szűz borok
erjedve születtek

Budafokon
Hol egykoron
tandemben

megannyi borversenyen
szolgált a készségesen
apa és fia

éveken át
a Kárpát-medence borászatát
mindenki tudása szerint

miből neki több jutott
én ismételten megbukott
diákként

próbáltam lépést tartani
vártam mikor lesz hallali
de nem
nem vagyunk vadászaton
nincs szünet sem első sem sokadfokon
ő tanított

a fáradságra egyetlen ír
mi elvette tőlünk: a sír
csak az lehet

Budafokon ősz van, borongós hangulat.
Elzavarom gyorsan a sötét gondokat.
Megtanultam immár, én, ősz hajú kamasz:
Őszre, télre jön majd a rügybontó tavasz!

Ősz Nagyváradon

Az ősz már ismét elfelejtett
beszólni: máris érkezem!
Szent László tornyán még egyszer
átölelve a keresztet,
csókot intve tovalibbent
kacéran, hűtlenül a nyár.
Ma didereg, üres a tér.
Csak pár galamb hallgatja már,
hogy hulló levelek ledér
táncát kíséri fuvolán,
jeges akkordjain a szél,
míg szürke bársonyt hint sietve
szürke tetőkre, szürke falra,
szürke hadának élén a dér.
A jókedély elköltözött,
s hogy erőt gyűjtsön, megpihen
éves álmából ébredő,
vén présház falai között.
A gazda bizakodva vár,
itt menedékre lelt a fény,
míg rideg bölcsőben erjed
az új bor és az új remény.

NÉVJEGY

CSÁVOSSY GYÖRGY ISTVÁN (Kolozsvár, 1953) apja, Csávossy György (1925–2015) ismert borász, szakíró, költő, színpadi szerző szakmai nyomdokain haladva közel két évtizedig a borászatban dolgozott. Az ő halála után kezdett írni, mint mondja, ez segített feldolgozni a történeteket. Első verseskötete, az Apám könyve 2020-ban jelent meg, a második, Múló nyár bora címmel, idén látott napvilágot.